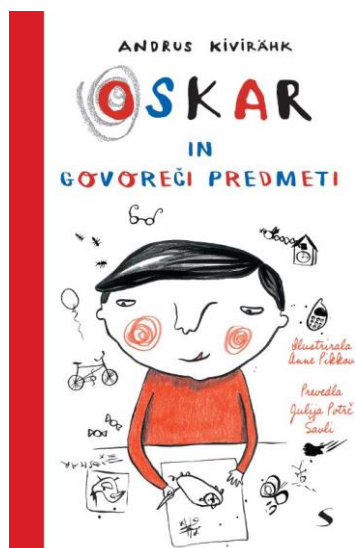

Kivirähk, Andrus: **Oskar in govoreči predmeti.**

Ilustr.: Anne Pikkov. Prev.: Julija Potrč Šavli. (KUD Sodobnost International, 2020), 295 str.

| C – 1. stopnja

| Dečki | Počitnice | Osamljenost | Babice (sorodstvo) | domišljija | igra | medgeneracijski odnosi | podeželje | predmeti v domišljiji

Zgodba z več poglavji - prevod iz estonske književnosti! - je kot nalašč **za družinsko branje v nadaljevanjih**, še posebej, da jo npr. babica bere vnuku. 😊 Poleg zelo duhovitih domišljijskih dogodivščin je namreč prežeta z medgeneracijskimi odnosi, z razlikami med nekoč in danes ter med mestom in podeželjem. Babica in njen dom nista idealizirana, toda »Za fanta, ki se mu v žepu skriva čudežni telefon, ni nepremostljivih ovir!« (str. 76) Domišljija, igra in zgodbe premagajo še tako globoko osamljenost.

Mama je na izobraževanju v Ameriki, očka ima službene obveznosti, zato mora 6-letni Oskar čez poletje k babici na podeželje. Babico ima sicer rad, ampak pri njej je bil vedno s staršema, zdaj šele opaža, kako je pri njej vse drugače kot doma v mestu (in ni prav nič navdušen). Največje hudo pa je, da je pozabil svoj mobilni telefon in ne more igrati igrice. S sosedom fanti se ne želi (si ne upa) igrati, zato je precej osamljen in potrtn, dokler si ne naredi telefona iz kosa lesa. Hej, mu je čisto jasno, da bi se le majhni otroci lahko igrali z lesenim telefonom, kot da je pravi, ampak ... šment, Oskar se po lesenem telefonu v resnici lahko pogovarja s predmeti! Ker ima Oskar roke in noge, kar je prednost pred predmeti, jim lahko ugotovi v vsem, kar ga prosijo. »Obstajal je skrivni svet predmetov, ki ga je odkril s pomočjo svojega telefona. Tam je vse potekalo gladko, dogajale so se razburljive in zabavne reči. Potem pa je obstajal še resnični svet, ki ga je predstavljala babica s svojimi polpeti, testeninami, ki jih je uničila z jajci, in s potovanjem na Luno. Ta svet je bil zopr in žalosten, v njem ni bilo mogoče uživati, z njim se je bilo treba le sprijazniti.« (str. 141)

Založnik pa takole: <https://www.sodobnost.com/izdelek/oskar-in-govoreci-predmeti/>

Spodbude za branje:

- Čeprav založnik in Pionirska knjigo priporočata otrokom v 1. triletju OŠ, se meni zdi zelo primerna za glasno branje v nadaljevanjih otrokom v predšolskem obdobju (4 – 6 let) in potem tudi še v zgodnjem bralnem obdobju, pač toliko časa, dokler si otroci želijo, da jim kdo glasno bere. Nobene posebne spodbude niso potrebne: vzamem knjigo in glasno berem otrokom, sproti pogledamo tudi ilustracije. Po nekaj poglavij na enkrat, dokler pač zdržimo in nam je lepo.
- Seveda se je možno tudi kaj pogovarjati in se tudi bomo, če bodo otroci tako želeli. Toda nikakor jih ne bom spodbujala k pogovoru z vprašanji. Pri tej knjigi pričakujem, da bo otroke branje o domišljijah pogovorih in dogajanjih s predmeti povsem prevzelo. Od njih bi si morda želela samo »še, beri še!«
- Morda bi otrokom spotoma namignila, da bi si tudi oni naredili lesene telefone ... 😊

mag. Tilka Jamnik